

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Чирпан, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомир К. К.

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. К. Административно наказателно дело № 20225540200243 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалбата от К. Н. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: **, действащ чрез процесуалния си представител адв. П. Т. К. от АК гр. Стара Загора, със служебен адрес: * против НП № 22 - 1228- 001748/ 29. 06. 2022 г., издадено от Грозданка Йорданова Андреева, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, С-р Пътна полиция Стара Загора, упълномощен със Заповед № 81213-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР, с което му е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Жалбоподателят останал недоволен от така издаденото НП и моли да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема становище, че наказателното постановление отговаря на законовите изисквания и е издадено в законоустановените срокове. Същото се явява правилно и законосъобразно . В случай, че жалбоподателят ползва правна помощ, възнаграждението на адвоката да бъде определено в минимален размер съобразно чл.37 от Закона за адвокатурата и съобразно обема на осъществената правна помощ. Моли, да бъде присъдено юрисконсултско .

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество основателна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок / виж разписка към НП /.

Установи се по делото, че с НП № 22 - 1228- 001748/ 29. 06. 2022 г., издадено от Грозданка Йорданова Андреева, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, С-р Пътна полиция Стара Загора, упълномощен със Заповед № 81213-1632/02.12.2021г. на

Министъра на МВР, с което му е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, затова че: *“ На 03.04.2022г. в 02.20часа по АМ "Тракия" на км.169 общ. Бр. Даскалови в посока запад, управлява ***, собственост на М. Й. Г., като МПС не е регистрирано съгласно Наредба 1-45/2000г. на МВР. При извършената проверка се установи, че МПС е със служебно прекратена регистрация на 03.03.2022г. на осн. чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, със служебно отбелязване в АИС КАТ - регистрация, тъй като МПС е закупено на 30.12.2021 г. от М. Й. Г., като сделката е изповядана от Нотариус с рег.№3455 и информацията е подадена по електронен път в сектор "Пътна Полиция" при ОДМВР - Стара Загора. До 28.02.2022г. собственикът на горецитираното МПС М. Й. Г. не е изпълнил задължението си като преобретател на регистрирано ППС в срока по чл. 145, ал. 2 от ЗДвП да регистрира придобитото ППС в службата за регистрация по постоянен адрес, поради което след изтичането на двумесечен срок по чл.143, ал. 15 от ЗДвП от датата на придобиване на ППС / от 30.12.2021 г. до 28.02.2022г., служебно е прекратена регистрацията на превозното средство, в следствие на което на 03.04.2022г. водачът К. Н. М. е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. По случая е съставен АУАН серия СА №482453/03.04.2022г. и е образувана преписка №1228 ЗМ-118/22г по описа на сектор "Пътна Полиция" при ОДМВР -Стара Загора, която е докладвана в Районна прокуратура гр. Стара Загора, Териториално Отделение – Чирпан на 21.06.2022г. В сектор "Пътна Полиция" при ОДМВР гр. Стара Загора е постъпило постановление за отказ да се образува наказателното производство №6216/20.06.2022г. по описа на Районна прокуратура гр. Стара Загора с мнение за налагане на административно наказание. За административните нарушения не се изисква пряк умисъл, достатъчно е да са извършени непредпазливо, като в конкретния случай се касае за непредпазливо деяние, доколкото не са събрани доказателства, че водачът е знаел, че регистрацията на МПС е прекратена, но е могъл да разбере това преди да поеме управлението на МПС, имайки предвид, че СРМПС ЧАСТ II не е преиздадено на новия собственик, а съгласно чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП всеки водач е длъжен да носи СРМПС ЧАСТ II, издадено на собственика на МПС. При индивидуализиране на наказанието е съобразен чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, е извършил: Управлява МПС, което не е регистрирано-по надлежния ред, с което виновно е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.“*

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на административно нарушение) № 482453 (серия GA,) от 03.04.2022 г., жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП – Закон за движението по пътищата ("Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер") за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП ("По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата"), изразяващо се в това, че на 03.04.2022 г. около 02: 20 часа в община Братя Даскалови в посока запад управлявал по АМ Тракия на км.169 лек автомобил марка Дайхатсу Фероза собственост на Валери Борисов С. по АУАН, а по обжалваното НП на М. Й. Г., който не е бил регистриран съгласно Наредба I-45/2000 г. на МВР (НАРЕДБА № I-45

от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства), като изрично е посочено, че на 03.03.2022 г. регистрацията на автомобил била прекратена служебно на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП ("Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство").

По случая е налице постановление от 20.06.2022 г. на прокурор от РП- Стара Загора ТО Чирпан за отказ да се образува досъдебно (т. е. наказателно) производство, което, видно от съдържанието му, не би могло да изиграе процесуалната роля на АУАН (акт за установяване на административно нарушение), тъй като прокурорът е обсъждал единствено липсата на престъпление от общ характер, но не е приел, че жалбоподателят е извършил деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, в частност – това, за което той впоследствие е санкциониран с обжалваното НП, макар да е постановил да се изпрати препис от постановлението на Сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР гр. Стара Загора, при това – без да сочи защо и на какво основание, т. е. постановлението на прокурора не може да обоснове издаването въз основа на него на НП при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, ако и цитираната разпоредба да предвижда възможност НП да бъде издадено без съставен АУАН, когато прокурорът е отказал да образува наказателно производство по случая. Ето защо обжалваното НП правилно е било издадено при условията на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН – въз основа на съставен АУАН. Макар и изрично да не отбелязано това обстоятелство в обжалваното НП.

За да е налице административно нарушение, осъществяващото го деяние (действие или бездействие) трябва да е извършено виновно – чл. 6 от ЗАНН, т. е. деецът трябва да съзнава или поне да допуска, че с деянието си нарушава или е възможно да наруши установения ред на държавно управление (нормативно установено правило на поведение – извършване на или въздържане от извършване на определено действие). В случая управлението на нерегистрирано по надлежния ред МПС (моторно превозно средство) се основава на служебно прекратена регистрация на управляваното от жалбоподателя МПС. За това обстоятелство обаче (жалбоподателят да е знаел, че управляваното от него МПС е с прекратена регистрация) не се събраха доказателства, имайки предвид, че към датата на извършване на нарушението автомобилът не е бил негова собственост и е бил с регистрационни табели, а регистрацията му е била прекратена служебно поради неизпълнение на нормативно установено задължение на собственика му. Ето защо, след като жалбоподателят не е знаел или поне липсват данни да е знаел, че регистрацията на управлявания от него чужд автомобил е била прекратена към датата, посочена в НП като дата на извършване на нарушението, то и нарушението на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, за което той е бил санкциониран с обжалваното НП, не може да му бъде вменено във вина, респективно – ако и формално да е било извършено, не съставлява административно

нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП по смисъла на чл. 6 от ЗАНН.

В случая липсва субективния елемент вина, тъй като няма съставено уведомление нито до собственика, нито жалбоподателя за прекратяване на регистрацията на МПС, което да е достигнало до последния. Деянието е съставомерно само при форма на вина пряк умисъл тоест, ако водачът знае за прекратената регистрация на управляваното МПС, а съзнаването на това обстоятелство не е установено, тъй като собственик не е уведомен за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС.

Управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред се наказва като престъпление по чл. 345, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, а когато според признаците на чл. 9, ал. 2 от НК се прецени от компетентните по НПК органи, че същото няма необходимата степен на обществена опасност, едва тогава се реализира административно наказателната отговорност, но при условие да са изпълнени всички признаци по чл. 6, ал. 1 от ЗАНН. Служебното прекратяване на регистрацията означава, че за издаване на този административен акт не се образува административно производство с уведомяване на неговия адресат. Ето защо и законодателя изисква той да бъде известен за постановеното прекратяване на регистрацията, което не е длъжен, нито могъл да предполага, тоест да съзнава. Непредпазлива вина към формалните деяния не съществува в законодателството, в правната теория и съдебната практика и не се подкрепя от чл. 7, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а непредпазливите деяния се наказват винаги, освен ако изрично е изключена административно наказателната отговорност. Обратен е принципа в НК, а именно, че непредпазливите деяния се наказват, само ако е предвидена наказуемост за тяхното извършване. Оттук следва, че в специалните административно наказателните разпоредби за резултатните административни нарушения, извършени при форма на вина непредпазливост, не е необходимо да се предвижда изрично наказание по вид и размер. Нищо повече и нищо друго не следва от чл. 7, ал. 2 от НК, особено като се има предвид, че в ал. 1 изрично е казано, че са валидни и двете форми на вина, а в чл. 11 от ЗАНН се препраща към НК по въпросите за вината. Тя е субективно отношение към деянието или към деянието и неговия резултат, а деянието конкретно човешко поведение /действието или бездействие/, докато причинения от него резултат е обективен признак на състава на наказателната разпоредба. Вината е необходим признак на всяко правонарушение – престъпление или нарушение, по аргумент от чл. 9, ал. 1 от НК и чл. 6, ал. 1 от ЗАНН. Вината се формира към момента на извършване на деянието, тя е само една по своята форма и не зависи от това дали е предвидено наказание за непредпазливото причиняване на съставомерен резултат или не. Едно деяние се определя правно като престъпление или нарушение, когато е обществено опасно/нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание или с углавно наказание - това са признаците, на които конкретно поведение следва да отговаря, за да бъде основание за ангажиране на наказателна отговорност. Едва след като се установи, че има всички тези признаци и ако е предвидена едновременно наказателна и административно наказателна отговорност, се пристъпва към разграничението между престъпление и

административно нарушение, според обективните признаци на чл. 9, ал. 2 от НК, което е в компетентност на органите по НПК, тъй като наказателната поглъща административната отговорност.

Отношението към деянието е съзнаване на неговата обществена опасност – деецът съзнава, че поведението е противно на онова, което законът изисква при определени обстоятелства, когато знае или допуска тяхното съществуване / чл. 11, ал. 2 условия първо НК вр. с чл. 14, ал. 1 от НК вр. с чл. 11 ЗАНН/ Формалните правонарушения се извършват, чрез действия или бездействия, които са противни на поведението, което законът свързва с определени обстоятелства и по силата на чл. 14, ал. 1 от НК, за да бъде осъществен умишлен формален състав деецът следва да съзнава / да знае или да допуска съществуването/ на всички съставомерни обстоятелства. За формалните деяния вината не може да включва и отношение към резултата, защото те такъв обективен признак нямат. Оттук достатъчно е да се прочете определението за непредпазлива вина по чл. 11, ал. 3 от НК, за да се изясни, че вида наказание няма правно значение, и че вината към формалните правонарушения не може да бъде непредпазлива. Съзнаването на един наказуем състав определя дали осъществяването му е извършено, чрез умишлено деяние. Не знанието дори само на един елемент изключва умисъла към престъплението/нарушението и настоящия случай е именно такъв, тъй като регистрацията се прекратява служебно, но не и по силата на закона. Същото правило важи и за резултатните състави, тъй като резултата е техен обективен признак. Съответно в чл. 11, ал. 2 условие второ от НК се изисква този резултат да се предвижда преди да е настъпил, за да се формира отношение към него / умисъл/. Обратно – в чл. 11, ал. 3 от НК е посочено, че отговорност се носи и тогава, когато не предвиждането на този резултат или увереността, че той няма да настъпи, се дължат на отсъствие на представи у дееца за фактите, които в съчетание с поведението му ще го предизвикат, въпреки обективната възможност и задължението да ги съзнава и предвиди.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК предвижда, че в случаите, в които съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от представеният по делото договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят е упълномощил адвокат.

Предвид развоя на производството му е заплатил сумата в размер на 500,00 лева. Поради това и при направеното изрично искане за заплащане на разноски в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 500,00 лева. В случая съдът не намира, че заплатеното адв. възнаграждение не е прекомерно, тъй като съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адв. възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу

наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 от Наредбата върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 400. 00 лв. В случая е договорено и заплатено възнаграждение от 500, 00 лева, което съответства на обема на оказаната защита, тъй като делото не е с ниска фактическа и правна сложност, проведени са няколко съдебни заседания с участие на адвокат, поради което не са налице основания да се приеме, че е налице прекомерност на претендирания по делото адв. хонорар.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 22 - 1228- 001748/ 29. 06. 2022 г., издадено от Грозданка Йорданова Андреева, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, С-р Пътна полиция Стара Загора, упълномощен със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР, с което на К. Н. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: **, действащ чрез процесуалния си представител адв. П. Т. К. от АК гр. Стара Загора, със служебен адрес: * е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200. 00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОДМВР Стара Загора да заплати на К. Н. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: **, действащ чрез процесуалния си представител адв. П. Т. К. от АК гр. Стара Загора, със служебен адрес: * направените по делото разноски в размер на 500,00 лв. - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____